

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J. L.**, N, správca konkurznej podstaty úpadcu P.P., a. s. „v likvidácii“, so sídlom D.N, proti žalovanému 1/ **A.**, s. r. o. so sídlom K., zastúpeného advokátom J. J., D.M., žalovanému 2/ **A. D.**, so sídlom L., žalovanému 3/ **P. B.**, podnikajúci s dodatkom k obchodnému menu E., s miestom podnikania M., zastúpeného advokátom J. P., D.R., **o neplatnosť právneho úkonu**, o odvolaní žalobcu a žalovaného 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. apríla 2010, č. k. 35 Cbi 49/2005-183, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. apríla 2010, číslo konania 35 Cbi 49/2005-183 sa p o t v r d z u j e .

Žalobcovi a žalovanému 3/ sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 28. apríla 2010 č. k. 35 Cbi 49/2005-183 uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému 3/ trovy konania vo výške 842,42 Eur na účet právneho zástupcu. Žalovanému 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom 21. septembra 2009 zamietol návrh žalobcu o určenie neplatnosti dodatku č. 2 k spoločenskej zmluve o založení spoločnosti A., s. r. o., D.D., zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu v Žiline odd. sro. vložka č. X./L, podľa jeho obsahu zo dňa 22. apríla 1997, uzavretého

medzi P.P., a. s., D.N a A., s. r. o. O trovách konania si súd vyhradil rozhodnúť samostatným rozhodnutím podľa ustanovenia § 151 ods. 3 O. s. p. až po právoplatnosti rozsudku. Najvyšší súd SR ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 25. marca 2010 napadnutý rozsudok potvrdil s tým, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí o trovách konania. Doručením rozhodnutia odvolacieho súdu účastníkom konania nadobudol rozsudok krajského súdu vo veci právoplatnosť 23. apríla 2010, v dôsledku čoho mohol súd rozhodnúť aj o trovách konania.

Súd poukázal na ustanovenia § 142 ods. 1, 2, § 151 ods. 1, 2, 3 O. s. p.

Úspešnými účastníkmi v konaní boli žalovaní 1/, 2/ a 3/, ktorí mali v prvostupňovom i odvolacom konaní plný úspech, a preto im vzniklo podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov prvostupňového ako aj odvolacieho konania.

Žalovaný 1/ si síce právo na náhradu trov konania uplatnil avšak v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej ale, ich výšku nevyčíslil, a preto mu súd ich náhradu podľa § 151 ods. 2 a 3 O. s. p. nemohol priznať. Iné trovy, než trovy právneho zastúpenia zo súdneho spisu nevyplývajú.

Žalovaný 2/ si v konaní žiadne trovy neuplatnil a keďže mu ani žiadne trovy nevznikli. Ani jemu nemohol súd ich náhradu priznať.

Žalovanému 3/ ako úspešnému účastníkovi súd priznal náhradu trov konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 842,42 Eur. Predmetom konania bolo určenie neplatnosti dodatku k spoločenskej v zmluve, pričom takto vymedzený predmet konania nemožno vyjadriť v peniazoch, a preto základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby súd určil podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ a nie podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách advokátov. Trovy právneho zastúpenia žalovaného 3/ pozostávajú zo siedmych úkonov právnej služby, z toho 2 úkony právnej služby boli vykonané v roku 2006 v celkovej výške 3326,80 Sk (110,43 Eur) a to príprava a prevzatie zastúpenia z 27. 11. 2006 a účasť na pojednávaní dňa 4. 12. 2006 t. j. 2 x 1260 Sk (2520 Sk) + 2 x režijný paušál + 164 Sk (328 Sk) + 19% DPH zo sumy 2529 Sk (478,80 Sk); jeden úkon právnej služby bol v roku 2007 v celkovej výške 585,87 Sk (19,45 Eur) za účasť na pojednávaní dňa 12. 11. 2007 odročené bez prejednávania veci (podľa ustanovenia

§ 14 ods. 5 vyhlášky NS SR č. 655/2004 Z. z.), t. j. jedna štvrtina x 1371,-- Sk (342,75 Sk) + režijný paušál 1 x 178 Sk + 19% DPH zo sumy 342,75 Sk (65,12 Sk) a 4 úkony právnej služby boli vykonané v roku 2009 v celkovej výške 287,69 Eur a to vyjadrenie zo dňa 24. 8. 2009, účasť na pojednávaní dňa 6. 8. 2009 a dňa 21. 9. 2009 vyjadrenie sa k odvolaniu žalobcu, t. j. 4 x 53,49 Eur (213,96 Eur) + 4 x režijný paušál po 6,95 (27,80 Eur) + 19% DPH zo sumy 241,76 Eur (45,93 Eur). Trovy právneho zastúpenia ďalej pozostávajú z náhrady za stratu času podľa § 17 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. za strávenú cestu z D. do B. a späť na pojednávanie dňa 4. 12. 2006, t. j. 6 pol hodín po 273 Sk = 1638 Sk (54,37 Eur) na pojednávanie dňa 12. 11. 2007, t. j. 6 polhodín po 297 Sk = 782 Sk (59,15 Eur) a na pojednávania dňa 6. 8. 2009 a dňa 21. 9. 2009, t. j. 2 x 6 polhodín po 59,08 Eur + 19% DPH, 6,43 Eur t. j. spolu 165,51 Eur. Náhrada za stratu času predstavuje spolu sumu 279,03 Eur. Trovy právneho zastúpenia ďalej pozostávajú z náhrady cestovného za cestu osobným automobilom VOLKSWAGEN Passat (priemerná spotreba 5,6 l/100 km) D. – B. a späť (128 km) a účasť na pojednávaní dňa 4. 12. 2006 vo výške 164,48 Sk, t. j. 35,33 Eur (cena paliva 37,79 Sk, suma základnej náhrady 6,20 Sk podľa opatrenia MPSVR SR č. 260/2004 Z. z.), dňa 12. 11. 2007 vo výške 179,89 Sk, t. j. 35,85 Eur (cena paliva 39,74 Sk, suma základnej náhrady 6,20 Sk podľa opatrenia MPSVR SR č. 260/2004 Z. z., dňa 6. 8. 2009 vo výške 31,33 Eur + 19% DPH vo výške 5,95 Eur = 37,28 Eur (cena paliva 1,103 Eur suma základnej náhrady 0,183 Eur podľa opatrenia MPSVR č. 632/2008 Z. z.) a dňa 21. 9. 2009 vo výške 31,40 Eur + 19 % DPH vo výške 5,96 Eur = 37,36 Eur (cena paliva 1,112 eur, suma základnej náhrady 0,183 Eur podľa opatrenia MPSVR SR č. 632/2008 Z. z.). Náhrada cestovného je spolu 145,82 Eur. Súd žalovanému 3 nepriznal daň z pridanej hodnoty za náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli pred dňom účinnosti vyhlášky č. 209/2009 Z. z. t. j. pred 1. 6. 2009 z dôvodu, že vyhláška účinná pred týmto dňom v § 18 ods. 3 umožňoval zvýšiť o daň z pridanej hodnoty len tarifnú odmenu.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca podaním zo dňa 18. 5. 2010. Navrhol zmeniť uznesenie súdu prvého stupňa tak, že žalovanému 3 náhradu trov konania neprizná. Žalobca má za to, že podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní upravuje celé konkurzné konanie od podania návrhu na vyhlásenie konkurzu až do jeho skončenia. Pri rozhodovaní o trovách konania v spore je potrebné, aplikovať ustanovenie § 150 O. s. p., vzhľadom na okolnosť osobitného zreteľa a to na skutočnosť, že na majetok úpadcu P.P., a. s. D. bol vyhlásený konkurz. V tomto prípade ide o nevyhnutnú ochranu správcu, ktorý je podľa zákona o konkurze a vyrovnaní povinný postupovať s odbornou starostlivosťou pri vymáhaní sporných nárokov a majetku, o ktorom sú predpoklady zápisu do konkurznej podstaty bez ohľadu na prípadné riziko neúspechu. Výkon osobitnej funkcie a plnenie povinnosti správcu ako osoby sui generis nemožno viazať na prípadný výsledok konania tak, ako nemožno podmieňovať výkon funkcie správcu v závislosti od prípadného rizika uloženia povinnosti náhrady trovy v konaniach vedených správcom ako zodpovednostný následok za neúspech v spore vedenom prítomnými povinnosťami správcu. Okrem uvedeného žalobca poukazuje aj na zákonnú dikciu, že trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s vedením konkurzu a konaním s tým súvisiacim zásadne nemožno uspokojiť v konkurznom konaní, iba ak podstate vznikol podľa § 25 Zákona o konkurze a vyrovnaní v prospech vedenia sporu, čo nie je tento prípad. Zároveň v prípade, ak by odvolací súd potvrdil, čo do trov konania rozhodnutie prvostupňového súdu, vznikla by neriešiteľná situácia, pretože na jednej strane by mal žalovaný 3 náhradu trov priznanú právoplatným rozhodnutím súdu a na druhej strane by takto vzniknutá pohľadávka žalovaného 3 nebola vymožitelná, pretože trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s vedením konkurzu a konaním s ním súvisiacich sú vylúčené z uspokojenia v konkurznom konaní.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie tiež žalovaný 3/. Navrhol zmeniť uznesenie súdu prvého stupňa tak, že súd prizná žalovanému 3/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 12 615,47 Eur (podľa vyčíslenia zo dňa 19. 4. 2010).

Poukázal na to, že súd pri vyčíslení náhrady trov právneho zastúpenia vychádzal zo záveru, že predmet konania nemožno vyjadriť v peniazoch, a preto základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby určil z tzv. neurčitej hodnoty podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a nie podľa § 10 ods. 1 predmetnej vyhlášky. Podľa názoru žalovaného je však takýto záver súdu nesprávny, a nakoľko predmet konania – určenie

neplatnosti dodatku je možné vyjadriť v peniazoch, keďže hodnota nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dodatku je známa. Predmet konania sa týka nehnuteľnosti, pričom nešlo o nehnuteľnosť, ktorá by svojim charakterom, či určením spadala pod § 11 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z., pri ktorých sa hodnota úkonu právnej služby určuje s tzv. neurčitej hodnoty. Vzhľadom na uvedené mal súd postupovať pri určení odmeny podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a priznať odmenu vyčíslenú z hodnoty veci.

K odvolaniu žalovaného 3/ sa vyjadril žalobca podaním zo 14. júna 2010. Žalobca uviedol, má za to, sú preukázané dôvody na nepriznanie trov právneho zastúpenia. Ak by hypoteticky bolo možné odvolateľovi - žalovanému 3/ priznať trovy právneho zastúpenia, žalobca poukazuje na nesprávny výpočet trov právneho zastúpenia žalovaným 3/, nakoľko je potrebné zdôrazniť, že tarifná odmena advokáta sa podľa § 9 vyhlášky č. 656/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vypočítava z tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci alebo práva. Podľa § 11 základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné určiť hodnotu veci, alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. Predmetom konania bola určovacia žaloba o neplatnosť dodatku č. 2 k spoločenskej zmluve o založení spoločnosti A., s. r. o.. V takomto prípade hodnotu veci, alebo práva ktorých sa hlavná služba týka, nemožno zistiť a preto nemožno aplikovať § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalobcu i odvolanie žalovaného 3/ podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa svojim návrhom domáhal určenia neplatnosti dodatku č. 2 z 22. apríla 1997 k spoločenskej zmluve o založení spoločnosti A., s. r. o. so sídlom D., N., dňa 4. 1. 1996. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 21. septembra 2009 zamietol návrh žalobcu. O trovách konania si súd vyhradil rozhodnúť samostatným rozhodnutím podľa ustanovenia § 151 ods. 3 O. s. p. až po právoplatnosti rozsudku.

Na základe odvolania žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 25. marca 2010 pod č. k. 6 Obo 129/2009-179 napadnutý rozsudok Krajského súdu potvrdil. Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici nadobudol právoplatnosť 23. apríla 2010.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie, alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Úspešnými účastníkmi v konaní boli žalovaní 1/, 2/ a 3/, ktorí mali úspech pred súdom prvého stupňa aj v odvolacom konaní. Žalovanému 3/ ako úspešnému účastníkovi súd priznal náhradu trov konania vo výške 842,42 Eur, na ktoré sa zaviazal neúspešného žalobcu.

Odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa rozhodol správne podľa § 142 ods. 1 O. s. p., keď úspešnému žalobcovi priznal náhradu účelne vynaložených trov konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Žalobca bol v konaní neúspešný, preto je úspešnému žalovanému 3/ povinný tieto účelne vynaložené trovy konania uhradiť.

Ustanovenie § 33 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov upravuje, že trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s konkurzom, ak tento zákon neustanovuje inak, sú vylúčené z uspokojenia. Neznamená to však, že by tieto trovy nemali byť úspešnému účastníkovi priznané. Žalobca namietal že pri rozhodovaní o trovách konania v spore je potrebné aplikovať ustanovenie § 150 O. s. p. vzhľadom na okolnosť hodnú osobitného zreteľa a to na skutočnosť, že na majetok úpadcu P.P., a. s. D.N bol vyhlásený konkurz.

Podľa § 150 O. s. p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom, alebo sčasti priznať. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa, treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery, všetkých účastníkov konania a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postojoch v konaní. Len samotná skutočnosť, že na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz a že správca konkurznej podstaty je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou pri vymáhaní sporných nárokov a majetku, Nie je dôvodom hodného osobitného zreteľa, pre ktorú by súd náhradu trov konania nepriznal. Vzhľadom na uvedené odvolací súd postupoval správne, keď v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. úspešnému žalovanému 3 priznal účelne vynaložené trovy konania proti neúspešnému žalobcovi.

Žalovaný 3/ namietal, že súd nesprávne určil výšku trov konania, keď pri vyčíslení náhrady trov právneho zastúpenia vychádzal zo záveru, že predmet konania nemožno vyjadriť

v peniazoch a preto základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby určil podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a nie podľa § 10 ods. cit. vyhlášky.

Predmetom sporu bol návrh o určenie neplatnosti dodatku č. 2 k spoločenskej zmluve o založení spoločnosti A., s. r. o. so sídlom D.D., zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu v Žiline oddiel s. r. o. vložka č. X./L podľa jeho obsahu 22. apríla 1997, uzavretého medzi P.P., a. s. D.N a A., s. r. o.. Takto vymedzený predmet konania nemožno vyjadriť v peniazoch, a preto odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, je potrebné určiť podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ a nie podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách advokátov. Súd prvého stupňa taktiež správne vyčíslil náhradu trov konania a odvolací súd sa stotožňuje so špecifikáciou tak, ako ju vyčíslil súd prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 O. s. p. potvrdil, keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. Žalobca i žalovaný 3 boli v odvolacom konaní neúspešný, preto im odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 24. júna 2010

JUDr. Anna M a r k o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková